

Το Ολοκαύτωμα των Αθιγγάνων Η Τραγωδία της Οικογένειας Singer

Το ναζιστικό δόγμα, σχετικά με τους νομάδες λαούς της Ευρώπης, τους Ρομά, Σίντι, και Jenische, ήταν μερικές φορές ασυνεπές και αντιφατικό, αλλά ναζιστική μεταχείριση των Τσιγγάνων ήταν σκληρή και φονική. Οι τσιγγάνοι αντιμετώπιστηκαν ως φυλετικά κατώτεροι και ταξινομήθηκαν σαν «μη κοινωνικά στοιχεία» και «τεμπέληδες». Η καταστολή και ο περιορισμός των τσιγγάνων είχε ανατεθεί στη δικαστική αστυνομία (*Kriminalpolizei* ή *Kripo*). Στις 8 Δεκεμβρίου, 1938, ο Χάινριχ Χίμλερ εξέδωσε το «Διάταγμα για την καταπολέμηση της πανούκλας των Αθιγγάνων», το οποίο απαιτούσε αναγνώριση και καταγραφή όλων των Τσιγγάνων, με βίαιη διευθέτηση, «της φυλετικής διάκρισης των Τσιγγάνων από το γερμανικό λαό και την πρόληψη των φυλετικών προσμίξεων» και τον τοκετό. Χιλιάδες εστάλησαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και χιλιάδες άλλοι υποβλήθηκαν σε υποχρεωτική στείρωση.

Ειδικά *Zigeunerlager* (στρατόπεδα Τσιγγάνων) κατασκευάστηκαν στην Αυστρία. Το στρατόπεδο Lackenbach άνοιξε στις 23 Νοεμβρίου 1940 και εξακολουθούσαν να κρατούνται αιχμάλωτοι, όταν απελευθερώθηκε το Μάρτιο του 1945.

Ένας επίσημος ατελής φάκελος στις 6 Σεπτέμβρη του 1943, από την ποινική διοίκηση της αστυνομίας του στρατοπέδου των Τσιγγάνων Lackenbach, σε μια στρατιωτική υπηρεσία αδειών κυκλοφορίας στη Βιέννη.

Με το ξέσπασμα του πολέμου, η ναζιστική πολιτική εναντίων των Τσιγγάνων οριστικοποιείται. Χιλιάδες μεταφέρθηκαν σε γκέτο και στρατόπεδα στην Πολωνία. Τα Einsatzgruppen στο Ανατολικό Μέτωπο δολοφόνησαν χιλιάδες. Ένα στρατόπεδο οικογένειας τσιγγάνων ιδρύθηκε στο Άουσβιτς-Μπίρκεναου το Μάρτιο του 1943. Οι τσιγγάνοι υποβλήθηκαν σε σκληρά ιατρικά πειράματα στο Άουσβιτς και στο Natzweiler-Struthof και θανατώθηκαν σε θαλάμους αερίων σε όλα τα ναζιστικά στρατόπεδα εξόντωσης. Ακριβή στατιστικά στοιχεία δεν υπάρχουν, αλλά οι ιστορικοί εκτιμούν ότι περίπου ένα εκατομμύριο Τσιγγάνοι ζούσαν στην Ευρώπη πριν από τον πόλεμο, και ότι οι Γερμανοί και οι σύμμαχοί τους σκότωσαν πάνω από 220.000.